

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9765** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Ш. А. И. Ал –У., [дата на раждане], гражданин на И., чрез адв. М. Н., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 7 – Г (партер) срещу Отказ за издаване на виза от 16.09.2021г., подписан от А. З., Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Т., Ислямска Република И., постановен по заявление № THR 21000661 V/19.05.2021г. за издаване на виза тип „Д“. С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, поради съществено нарушение на административно – производствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона и връщане на преписката на консулското длъжностно лице за ново произнасяне по заявлението, заедно с указания по тълкуването и прилагането на закона. Прави се възражение, че в оспорения административен акт не са посочени фактите по случая, мотивирали отказа. Засегнато е правото на личен и семеен живот в значителна степен, която не съответства на целта на закона. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. И.. Допълнително се посочва, че становището на ДАНС, мотивирало отказа е необосновано.

Ответникът - А. З., Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Т., Ислямска Република И., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт В., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсулско

възнаграждение.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представената административна преписка по делото се установява, че жалбоподателят Ш. А. И. Ал –У., [дата на раждане] , гражданин на И. е подал Заявление за издаване на виза тип „Д“ по чл. 24, ал.1, т. 18 от ЗЧРБ като съпруг на българската гражданка В. В. И..

Към заявлението е приложил копие от иракски национален паспорт, от издадено разрешение за пребиваване, валидно до 05.02.2020г. , копие от личната карта на съпругата му В. В. И., удостоверение за сключен граждански брак на 08.08.2018г., декларация от съпругата, че бракът не е фиктивен и не е сключен с цел заобикаляне на законите в Република България, доказателства за наличност на финансови средства по банковата сметка на съпругата в размер на 5405 лева, нотариално заверена декларация от В. В. И., че притежава собствено жилище по нотариален акт № 149/06.07.2017г., находящо се в [населено място], [община], което ще предостави за ползване на Ш. А. И. Ал –У., [дата на раждане] , гражданин на И. по време на пребиваването му в страната, копие от нотариалния акт, копие от застрахователна полица от 19.03.2021г. за задължителна медицинска застраховка за чужденци, свидетелство от МВР – И., че жалбоподателят не е осъждан за престъпления на територията на И..

Постановен е процесния Отказ за издаване на виза, на стандартен формуляр, като в отказа е посочено, че същият е на основание чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, поради това, че заявителят с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, включително и доказателства за компетентност на издателя на акта. Изискана е информация за проведената съгласувателна процедура и становището на ДАНС. По делото е прието становище до директора на Дирекция „Миграция“ от директора на ОДМВР – Б.. Видно от него, жалбоподателят и съпругата му са напуснали страната и се намират в И.. Във връзка с получено отрицателно становище от ТД“НС“ –Б. с рег. № Бл – 31 – 1298/16.06.2021г. по чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ във връзка с чл. 4, ал.1, т. 14 от ЗДАНС е формулирано съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и ДАНС за отказ за издаване на виза. Приложено е отрицателното становище на ДАНС в съгласувателната процедура. От ДАНС са изпратени всички документи от производството, приети по делото в обособен отделен класифициран том.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 16.09.2021г. Жалбата е депозирана до съда на 29.09.2021г., в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В съдебното производство и съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като

преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е същият с целта на закона.

Съдът приема, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. В тази връзка по делото от страна на административния орган са представени Заповед №Ав – 02 - 50/01.07.2021г., издадена от Посланик Н. К. в Посолството на Република България в Ислямска Република И., с която е определен А. З., Завеждащ консулска служба /З./ за консулско длъжностно лице, което да съставя, подписва и връчва /съобщава/ на заинтересованите лица формулярите по образец, посочен приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР. Посланикът е оправомощен със Заповед № 95-00-254/03.10.2011г., издадена на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР и чл. 5, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерство на външните работи вр. чл. 25, ал. 1, 2 и 4 от Закона за администрацията. При тези обстоятелства, съдът намира, че изискването за компетентност не е нарушено. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина, могат да вземат решения за издаване, респективно за отказ за издаване на виза.

Спазена е установената писмена форма на административния акт, отказът е на стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза. Административният акт е издаден в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му.

Относно материалната законосъобразност:

Настоящият съдебен състав, намира, че оспореният административен акт е издаден при спазване на материалноправната разпоредба на чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, при наличие на фактически основания за приложението на посочената правна норма.

Визата е отказана на основание чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. Съгласно посочената разпоредба се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност. Изводът за наличие на фактически основания за прилагане на посочената правна норма е направен въз основа на проведена съгласувателна процедура с ДАНС и Дирекция „Миграция“ на МВР. В процедурата е получено становище на ДАНС, което е отрицателно и в него е мотивирана опасност за сигурността и интересите на българската държава и националната сигурност. В хода на съдебното производство съгласувателната процедура е проверена, изискано е и е приложено становището на ДАНС. То е подробно мотивирано и съдържа достатъчно фактически основания, за да се приеме, че заявителят за издаване на виза застрашава националната сигурност на страната. Това становище на ДАНС е задължително за административния орган, издал отказа. Същият следва да го зачете и да постанови отказ при условията на обвързана

компетентност. В този смисъл е и трайната практика на ВАС на РБ, например адм.дело № 7487/2021г. на ВАС на РБ, адм.дело № 6032/2021г. на ВАС на РБ. Противно на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя нормата на чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ не изисква лицето да е привлечено като обвиняем или да е осъдено в наказателно производство, за да се приеме, че застрашава националната сигурност. Достатъчно е компетентният административен орган да разполага с данни за такива действия, за да изготви отрицателно заключение.

В случая не е налице засягане на правото на семеен живот по чл.8, ал.2 от ЕКПЧ. Видно от доказателствата по делото, жалбоподателят и съпругата му са извън територията на Република България, установили са се и живеят заедно в И., без правото им на семеен живот да е накърнено по какъвто и да било начин от отказа за издаване на виза. Видно от докладна записка рег. № 5365р – 836/02.06.2021г. на ОДМВР – Б., група „Миграция“, В. В. И. и съпругът ѝ Ш. А. И. Ал – У. са напуснали пределите на Република България и се намират в И., [населено място]. Гражданският им брак е сключен на 08.08.2018г. в [населено място], И.. Към настоящия момент семейството живее в И..

Отказът е съобразен и с принципите на съразмерност, предвидени в чл. 6, ал. 2 и ал.5 АПК, съгласно които, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по - голяма степен от най - необходимото за целта, за която актът се издава и административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди явно несъизмерими с преследваната цел.

С оглед гореизложеното се установява, че заповедта е постановена от надлежен орган, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, същата е материално-законосъобразна и съответстваща на целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100.00 лв. (сто лева).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София - град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ш. А. И. Ал – У., [дата на раждане], гражданин на И., чрез адв. М. Н., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 7 – Г (партер) срещу Отказ за издаване на виза от 16.09.2021г., подписан от А. З., Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в Т., Ислямска Република И., постановен по заявление № THR 21000661 V/19.05.2021г. за издаване на виза тип „Д“.

ОСЪЖДА Ш. А. И. Ал – У., [дата на раждане], гражданин на И., чрез адв. М. Н., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 7 – Г (партер) да заплати на Посолството на Република България в Ислямска Република И. сумата в размер на 100.00 лв. (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: